

POKRET MLADIH

PRIMJERI I NAPUTCI ORGANIZIRANJA USPJEŠNOG POKRETA!

LaRouche naznačuje bitku za spas civilizacije danas

29. i 30. prosinca 2005. LaRouche-ev Pokret mladih (LYM) Njemačke i Europe održao je skupštinu u Berlinu, Njemačka da bi odredili svoj plan rada u neposrednoj budućnosti. Program skupštine sastojao se od mnogih aktivnosti uključujući glazbeni program, predavanja i diskusije o znanosti i politici, te govore vođa LaRoucheeve organizacije i Pokreta mladih što je malo podrobnije opisano u priloženim izlaganjima. Važan dio takvih skupova su uvijek i pitanja i odgovori koje mladi postavljaju LaRouche-u, pa drugi dio ovih izlaganja sadrži odabir od nekoliko pitanja i odgovora.

Lyndon LaRouche održao je uvodni govor skupštini pod gornjim naslovom 29. prosinca.

“Nastaju promjene u svijetu koje dolaze iz Sjedinjenih Država, a moja je uloga bila ključna u njihovom započinjanju. Pobjedu ne možemo jamčiti. Svijet je otišao predaleko da bi itko mogao pomisliti na sasvim sigurni opstanak civilizacije u ovom razdoblju. Promjene su se trebale izvršiti davno prije, no to nije bio slučaj.”

“Prošlo je 40 godina od propadanja svjetskog gospodarstva, naročito europskog i američkog [Sjedinjenih Država]. Propadanje je nastalo u okviru razdoblja od 1964. do 1972., u kojem je došlo do namjernog upropaštavanja civilizacije Sjedinjenih Država i Europe, što je bilo u planu odmah poslije završetka rata. To je izazvalo posljedice kod pokoljenja rođenog neposredno nakon rata, jer su ga podvrgnuli obliku ispiranja mozga poznatog kao ‘Kongres kulturne slobode’ i slične manipulacije.”

“.....”

I. DIO

Opaske LaRouchea prije početka prvog dana skupštine. Nakon opaski u trajanju od oko sat i četvrt on je odgovarao na pitanja više od 4 sata.

LYNDON LAROUCHE: Samo kratki prikaz o čemu se radi, o našem iskustvu u SADu. U početku organizacija mladih bila je pripojena regularnoj, lokalnoj organizaciji i to ni u jednom slučaju nije funkcioniralo. U svakom slučaju kad se organizacija mladih podredila nadzoru i kontroli mjesnog Radničkog odbora [‘Labour Committee’] bila je katastrofa. Kad smo to zapazili počeli smo uistinu rješavati neke probleme. Pa će onda isto to biti i slučaj u Njemačkoj. Ne možete voditi –osim ako želite uništiti Pokret mladih, ne smijete Pokret mladih staviti pod vodstvo i nadzor mjesne organizacije Radničkog odbora. Problem je djelomice tradicionalan. Naime u povijesti političkih pokreta, općenito nijedan uspješni politički pokret mladih nije funkcionirao osim kao pokret mladih, to jest neovisno o nadzoru takozvanih “službenih dužnosnika na terenu”. To je djelomice prirodna posljedica, jer se to može uočiti u povijesti. To je prirodan odnos, gdje mladi ljudi kad postaju odrasle osobe u dobi od recimo 18 pa do 25, imaju posebne zahtjeve koji se podudaraju sa činjenicom da ih starije pokoljenje **ne razumije**. A danas u svijetu imamo, u Europi i naročito Sjedinjenim Državama, nešto mnogo gore od općeg slučaja u povijesti. Jer bebi-bumer pojava i činjenica uporabe ispiranja mozgova unijeli su čimbenike u društvene procese koji su postali sve razorniji. Pa je stoga razlika u tome što mladi gledaju dva pokoljenja unaprijed, to jest 50 ili više godina aktivnog života pred sobom i traže buduće društvo. Prilike mladih općenito su veoma jadne danas, jasnije nego što je bio slučaj u ranijim naraštajima u Sjedinjenim Državama. Ili Njemačkoj. U Njemačkoj imali ste mnogo bolji sustav za mlade, recimo, u prijašnjem pokoljenju pod [tadašnjim] školskim sustavom. Ljudi su, znate, imali mogućnost školovati se unutar stanovite granice. Država je to podupirala. Sve do promjene koja je uvela post-humanističku politiku školovanja, ono je bilo prilično dobro, kojiput odlično.

To ovdje više nije sličaj. Školstvo je užas u Sjedinjenim Državama, užas ovdje, a troškovi [školovanja] rastu, dok su u Sjedinjenim Državama već pretjerano zelenaški. Nitko si više ne može priuštiti školovanje u Sjedinjenim Državama pod sadašnjim uvjetima ako se to nastavi.

Pa je stoga činjenica da pokoljenje koje prija uz sadašnjost pokušava vjerovati da sadašnji način života, djelovanja u poslijeindustrijskom gospodarstvu okrenutom prema ‘pružanju usluga’ [i u hrvatskom se već udomačio izraz ‘servisno gospodarstvo’, koje prevoditelj izbjegava, *op. prev.*] može [i

dalje] funkcionirati. Ne može funkcionirati. Prema tome sklonost pokoljenja vjerovanju u izreku, “Moramo prihvatiti sve [pa igadosti?] što čine narodima, kao Njemačkoj. Moramo to prihvatiti jer moramo biti realistični. Moramo djelovati **realistično**”, i to upravo otežava sve prirodne prijašnje norme sukoba između mladog [tek] odraslog pokoljenja i pokoljenja starijih građana. Sadašnje bebi-bumer pokoljenje, kao što sam rekao, paradigmatički je između 55 i 65 godina, to je paradigmatičko sociološko mjerilo tog pokoljenja. Postoje i mlađi ljudi od toga, postoje ljudi koji su i nešto stariji ali općenito govoreći postoji veoma oštra podjela. Uzmite naprimjer slučaj Clintonove vlade, ministar financija Bob Rubin je pred-bebi-bumer pokoljenje, on je u šezdesetim. Veoma je bistar. Mi smo, eto, vodili mnogo rasprava s njim, naročito ranije, u razdoblju razmatranja gospodarske politike i kako dužnosnici Clintonove vlade **nisu nikako bili u stanju shvatiti što je gospodarstvo**. To je svojstveno pokoljenju bebi-bumera, ne shvaćaju ekonomiju. Shvaćaju računovodstvo—da li ga pravo shvaćaju ili ne, to je već drugo pitanje. No misle da shvaćaju računovodstvo. Ali nemaju nikakvog pojma o gospodarstvu—nikakvog! Bio je to golem problem Clintonove vlade.

Naprimjer, u ljeti, u kolovozu 1998. kad smo po prviput saznali o rasprnuću napuhanog mjehura te godine, onih ruskih obveznica, GKO obveznica, pa sam ja uputio kritiku Clintonovoj vladi glede njihove politike i Clintonove vlastite politike i njegovog stava pri vođenju prvo s gospodarskom stvarnošću tih prilika a isto tako i legalnim napadima na njega od strane ljudi koji su mu željeli namjestiti postupak oduzimanja položaja [‘impeachment’] u to vrijeme. Jednog dana se razbjesnio, upravo nakon stanovitog razvoja događaja, te je rekao upirući prstom u članove svoje vlade: “Pogriješili ste! On je bio u pravu!, bio je u pravu glede ekonomije! Bio je u pravu glede pitanja strategije u borbi protiv pokušaja oduzimanja položaja”! U sklopu toga on i Bob Rubin su pokušali, možda ćete se podsjetiti, u rujnu 1998. organizirati obnovu Međunarodnog monetarnog fonda. On je održao govor u New York Cityju u Vijeću za vanjske odnose [Council on Foreign Relations], koji je—precijenjen u stanovitim pogledima, ali je ipak donekle zvučna ploča financijsko-političkog establišmenta—no nije mjesto odakle se vodi gospodarstvo. To je zvučna ploča stanovitih krugova, ispred kojih možete protračiti rublje—naprimjer izađete van i ispitujete krave da vidite kakvu bi stočnu hranu željele,

znate? Politika stočne ishrane se ne određuje tim načinom, ali bar saznate što će krave učiniti.

Održao je, dakle govor. Bio je jasan, moramo srediti međunarodni monetarni sustav koristeći slučaj krize s GKO-ima i opći problem financijskih derivata kao argumente. Moramo promijeniti sustav. **No zatim, podvio je rep!** Bilo je to najgore što je mogao učiniti, jer kad započnete rat, pobijedite. Nemojte zaustaviti rat, nakon što ste ga počeli. A on je započeo rat. A svatko od važnosti znao je da je to bila i jest moja politika, da je on usvojio moju politiku. Bio je uvjeren da sam u pravu. Rubin je to razumio. No problem je bio, kad je podvio rep, pobjegao je od rata! A neprijatelj je samo—"Ti si započeo rat, a mi ćemo ga voditi!", i to je postala bitka za postupak oduzimanja položaja, koja je u tom trenutku bila izgubljena. Bio je to pokušaj gnjaviti ga u tolikoj mjeri da odstupi s položaja. A unutar Demokratske stranke Al Gore, jedan od pristaša, do mjere do koje se usudio, tog postupka oduzimanja položaja te neki drugi demokrati uključujući i Liebermana, koji je ustvari demokrat fašističkog kova Williama F. Buckleyja, odmah su poskočili da mora odmah dati ostavku tako da Al Gore postane Predsjednik, kojeg bi oni [lako] kontrolirali. A zato je, tako reći, Bush pobjedio na izborima, jer je Al Gore širio veoma neugodni miris i bio toliko nekompetentan, da nitko nije želio za njega glasovati. A i mrzili su ga....

No došlo je do promjene u prilikama naročiti nakon—pa, Clinton je bio pozitivniji glede pitanja podrške mojoj kampanji zadnjih godina, dok su se drugi tome opirali. No Demokratska se stranka ujedinila oko te ideje, postigli su dogovor "da me isključe". To su i sprovodili silom, kao što se neki ljudi ovdje, u sobi, dobro sjećaju. No to ljeto napravili smo prodor. Napravili smo prodor u ljeto [2004.], jer Demokratska stranka pri vrhu nema samo glupane. Možda ima malo korupcije ovdje i ondje, no nisu glupi. Posebice vođe Demokratske stranke. A vidjeli su i učinak [pokreta] mladih na djelu, više od 100 mladih na području Bostona, tijekom razdoblja prije i tijekom Demokratske konvencije prošlog srpnja. Sastali su se i raspravljali o tome. Pa su rekli, "nema nikakvog mogućeg načina da ih isključimo iz našeg rada". I tako je došlo do toga.

Zbog te promjene, kao što možete vidjeti, došlo je do nagle promjene kao posljedica naših nastupa 7. studenog—nagla promjena u orijentaciji Demokratske stranke, od vrha nadole, prema povratku na politiku Franklina Roosevelta. To jest, odricanja suprotnih političkih mjera prošlih desetljeća naročito zadnjih četiri desetljeća.

Došlo je, dakle, do promjene kao posljedice Pokreta mladih. A do promjene je došlo jer sam ja raskinuo veze mladih u Sjedinjenim Državama, **razbio kontrolu** starijih članova organizacije nad njima. I to zato jer sam bio suočen s problemom bebi-bumera, njihova okljevanja. Vidite, bebi-bumer ne razmišlja u vidu desetljeća u budućnosti. Nije to sad tek problem činjenice da kad dosegetu 65 godina ili blizu toga više ne mislite o velikoj budućnosti, o velikom promaknuću na položaju u tvrtki ili vladi. Možda ćete zadržati položaj koji imate kao dužnosnik ali ne ćete dobiti promaknuće. Pred vama nema bolje karijere. A ovih dana, uz postojeću zdravstvenu skrb, koja postaje i sve gora, nemate ni previše šanse da ćete još dugo živjeti. Prema tome, 65 do 75 je teško razdoblje. Nakon 65, ili ste već uspješni ili to ne ćete više postati. Pa onda bebi-bumer koji je sad negdje između 55 i 65, tipično pokušava misliti o upravljanju prilikama **u kojima** se nalaze bez nekakvih većih i ozbiljnijih promjena. Bez većih **rizika**, do kojih bi moglo doći zbog promjena. I taj **strah** od promjene postaje prepreka protiv promjene. Naprimjer, oko Leesburga [središte američke organizacije Schillerovog Instituta, *op. prev.*] to se očitovalo kad bi rekli. "Ali to je naša tradicija". Bebi-bumer odjednom kaže: "To je naša tradicija. Moramo braniti svoj tradicionalni način rada". Isti taj osjećaj imate i ovdje [u Europi]. "Mi imamo svoju tradiciju. Moramo je se pridržavati, jer to je siguran način rada". Pa, to ne će ići. Čitavo ovo gospodarstvo je upropašteno! Cjelokupno međunarodno gospodarstvo je sad propalo, to je samo pitanje dana, ili mjeseca kad će doći do potpunog sloma. Sve je spremno za to!

Nema nikakvog načina gdje biste se mogli pridržavati postojeće tradicije da biste preživjeli, jednostavno to ne možete, ne će funkcionirati. Morate promijeniti svoje navike. A mladi, budući posjeduju viđenje od barem dva vremenska naraštaja ispred sebe, i aktivni život kroz to vrijeme pred sobom kao odrasli ljudi, gledaju drukčije. "Moramo promijeniti navike, moramo promijeniti navike društva. Moramo stvoriti društvo u kojem se može živjeti umjesto sadašnjeg **osuđenog na propast**, u kojem se nalazimo"! Društvo u Europi je mrtvo! Društvo u Sjedinjenim Državama u svojoj sadašnjoj tradiciji je mrtvo! Nema načina da se nastavljanje uobičajenih institucijskih procesa zadnjih 40 godina u Europi može održati. Ako se ne odlijepite od tih uobičajenih načina, gotovi ste! Čitave nacije su gotove i prestat će postojati. Morate **promijeniti svoje navike**. Način kako ćete promijeniti svoje navike je veoma jednostavan, u povijesti, a primjenljiv je i na sadašnje prilike—Mladi kao organizirana

snaga, neovisna organizirana snaga, to jest, unutar određenih granica poslanja kojeg bi trebali imati, ali s odlikom neovisnosti, **moraju biti na čelu**. Moraju biti na čelu na ulicama, biti na čelu i na druge načine. Oni su na čelu u uplivu na pokoljenje mladih općenito, jer je većina pokreta mladih diljem svijeta danas neuspješna. Oni su užasan neuspjeh. Pa prema tome, ono što treba raditi s mladima, morate sami znati što radite: Ono što radite je susrećete se s mladima na ulici, kao i s drugima, susrećete ih i suočavate ih u njihovoj životnoj sredini, bila to sveučilišna sredina kao student, ili drugdje, a ta sredina **je u ćorsokaku!** Pa ono što pokušavate, suočavate ih, ne neophodno raspravljanjem i razlaganjima—nego suočavanjem njih samih s **aktualnošću** postojanja pokreta koji ima različit pristup svjetskim prilikama, društvenim prilikama baš sada.

Prema tome, morate učiniti ono što sam ja uradio u zadnjoj fazi kampanje, što je uspjelo—a funkcionira još sada, što je promijenilo Sjedinjene Države, a uradio sam tako jer sam se borio za taj način političkog djelovanja i jer sam ga razumio. Postojala je šačica naših članova oko mene koji su to također razumijeli. Pa smo se **borili** za te mjere! Da se provedu u našoj organizaciji. I uspjelo je—**promijenili smo povijest**. Nismo još **pobijedili** u borbi. No ne će biti nikakve vrijedne pobjede, **ako to ne učinimo**. Mi to znamo—nama ničeg u Europi, nema ničeg u Rusiji, ničeg u Kini, ničeg u Indiji ili bilo kojem drugom dijelu svijeta, što će **spasiti** svijet od najgore i nezamislive katastrofe! Ako mi ne uspijemo, u biti u Sjedinjenim Državama. I ako ne nađemo u Europi, posebno u Njemačkoj, uspješan način rada s dijelom europskog stanovništva voljnog postati ortakom u ovom nastojanju. To je jedina prilika. Stoga, mlade se ne smije 'pretjerano rukovoditi', ne smije ih se uvaliti u kolotečinu "tradicije" starijih dijelova organizacije. Moraju djelovati neovisno. A način kako to radi je "usmjeravanjem njihovog poslanja—kako usmjeravate konjicu, topništvo, pješadiju i slično u ratu? Usmjeravate ih na temelju čega? Prema pobjedi. Ne prema uspostavi načina života, nego prema **pobjedi!** Jer kad jednom imate **pobjedu** u svojim rukama onda ste u stanju oblikovati način kako će život teći. A morate i sebe razviti i postati kvalificirani da tako **djelujete**. Pa stoga, kao što sam ovdje rekao, vi ovdje imate dovoljno ljudstva da održite dvije skupine mladih, na dva područja. Jedno je očito područje—Berlin i berlinsko područje. Morate imati od 15 do 25 mladih ljudi da biste imali organizaciju mladih koja funkcionira. Ako ih nastojite rascijepati na dvoje, troje ljudi koje radi ovo, pa dvoje, troje koje rade ono, i tako dalje, to

ne će funkcionirati! To nikako ne ide. Oglad toga je funkcija—glazbena funkcija je odsudna. Organiziranje pjevačkog zbora je odsudno. Pokret mladih ujedno je zborni pokret, pokret pjevačkih zborova, i splet zborova. Jer to je način na koji se stvara organizacija, organizacija sa zajedničkim zadatkom, poslanjem kao kod pjevanja, tako se stvaraju društveni odnosi, funkcionirajući društveni odnosi, koji se pretvore u učinkovitu političku jedinicu. Pa što vam treba za zbornu pjevanje? Isto što vam treba i za inteligentan [školski] razred: 15 do 25 članova. Dosta njih tako da uvijek postoji poticaj za djelovanje od strane samih učesnika a ne previše da neki ljudi ostanu na ledu kod sudjelovanja u svakodnevnom životu. Dobijete tako organsku organizaciju, oko klasičnog zbornog pjevanja kao načela ujedinjenja pokreta mladih, ako je on dobar. Prema tome, imate dosta ljudi za dva pjevačka zbora na njemačkom. Gdje ćete ih staviti? Pa, pokušali smo u Düsseldorfu i veoma je uspješno funkcioniralo u izornoj kampanji, no nastale su nesuglasice i spriječile njihov nastavak rada. Rekli smo onda, jedina alternativa je Berlin. Koji ima oko 4 milijuna ljudi, ako se nisu u međuvremenu izgubili zbog masovnog bijega iz njega. A imate i Saksoniju. A Saksonija i Berlin su relativno blizu glede suradnje ako se radi o tjednu ili mjesecu, i slično. Prema tome možete staviti u pogon zajedničke snage u jednom ili drugom smjeru, vjerojatnije u Berlinu ali i Saksoniji.

Glede glazbene organizacije, koja je ujedinjujući svakodnevni **život** Pokreta mladih—glazba, probe, pjevanje. To je svakodnevno organizacijsko načelo našeg Pokreta mladih. No Pokret mladih ima i funkciju koju vidite izraženu u posebnom božićnom izdanju *EIRA*—doprinos mladih ljudi tom projektu. Pokred mladih je sad postao, čemu sam posvetio mnogo brige, organizacija za školovanje. Prema tome imate tri bitne funkcije organizacije uz borbu za opstanak (a to je ujedno i praktičko pitanje)—jedan je glazba. Glazba Bacha, Mozarta i slično, stanovite skladbe na kojima radite ne s mišlju da ih pasivno izvodite, nego s mišlju njihovog **savladavanja!** Tako da shvatite bit **unutar** kompozicije. I stalno vježbate! I neprestano pokušavate usavršiti izvedbu, stalno je mijenjate i usavršavate i prilazite sve bliže i bliže istini—kao što pokušavate ovdje [dugotrajne probe su se odvijale prije ovog govora]. Uvijek razmatrajte pitanje: Kako učiniti da se stvar **pomiče?** Kako poimate ironična svojstva skladbe? Kako rabite činjenicu postojanja strukture koja se zasniva na slijedu lidijskih modaliteta—kako rabite to, kako to prenosite [na slušatelje]? Tako da **zgrabite!** slušateljstvo. Zgrabite ih osjećajem

kretanja, razvoja. I onda iziđete iz toga na kraju s osjećajem razvoja.

Uzmite tako isto načelo—vaš je um sad pripravljen pjevanjem, radite sad da posegnete za nedodirljivim za "izvedbom između nota", to Furtwänglerovo načelo. Radite na tome i vaši umovi su sad u najboljem stanju, jer se prisiljavate da uskladite svoje pjevanje.

Sad ste onda spremni preusmjeriti se na drugi predmet, znanstveni rad. Tu vlada isto načelo. Ključna stvar je ovdje, problem koji se javlja u Njemačkoj, javlja se i u Sjedinjenim Državama. Ljudi kažu: "A što je s kulturom, naspram fizike?" To je posljedica bebi-bumer strukture u Sjedinjenim Državama i ovdje. Ideja univerzalne fizičke zakonitosti je **jednaka** u oba slučaja!

Radi toga imate u svojoj skupini, u skupini koja predstavlja jedinicu Pokreta mladih, imate jedinicu koja je sustavna. Kao školski razred. Jednog jutra uče glazbu, a zatim idu na nešto drugo. U međuvremenu idu se zabavljati. Pa zabavljati se sa stanovništvom općenito. I odabirete metu. Znae kad ste napravili dobar plan kao pokret mladih—nasuprot pojedinaca koji idu i nastoje postaviti stolove s literaturom—kad idete van kao pokret mladih, razmišljate: "Provest ćemo pola sata ovdje, sat ondje, provest ćemo 15 minuta tu. Radit ćemo ovo, pa zatim ono. I utjecat ćemo na dio društva koje će vjerovati da nas ima tisuće vani tog dana, dok nas je u stvari samo 25". Tako to radi! Vi to znate.

Prema tome, kombinacija, struktura je takva da jedinica organizacije pokreta mladih je glazbeni zbor. Načelo straže od 15 do 25. Ako (pri)dobijete više mladih, izgradite drugu organizaciju. Jer i ona mora djelovati kao školski razred.

Uzmete zatim iste umove, koji su se aktivirali usredotočivši se na klasičnu glazbenu skladbu kao izvedbu, i pokrenete ih na znanstvene predmete, na povijest. Uzimate to proučavanje, a veoma često ćete tako raditi s tim stvarima koje imaju određenu važnost u suvremenim prilikama, i uporabiti to kao osnovicu razmišljanja kako se morate organizirati. Pa ako imate globalno poslanje, zadatak organizacije, gdje sad organizacija kao cjelina stupa na pozornicu, različita od Pokreta mladih, **sad** imate organizaciju koja funkcionira. Morate misliti o tome jednako kao o vojnoj organizaciji. Isto aktualno načelo vojne organizacije: imate različite sposobnosti, različite odlike, sve su bitne. Kako ih trebate uskladiti, da pobjedite u ratu? Čak i u bitkama u kratkoročnim razmjerima? Stoga, morate uzeti **različitosti** u odlikama metode organiziranja i koristiti ih kao prednost, baš kao što odijeliste topništvo od konjice, ili tenkove inženjerije od pješadije. I morate

uskладiti te sastojke zajedno da dobijete jedinstvo učinka.

Dakle. Morate imati na umu tu koncepciju organiziranja. Nemojte pokušavati natovariti strukturu bebi-bumera na Pokret mladih, uništiti će ga i uništiti ćete svaku priliku organizacije vrijedne spomena u Europi. Radite samo tako. I držite se tog pravila. Te jednostavno shvatite, kao što ste mogli zapaziti jučer u Anno-vom radu sa zborom i što mi radimo sa zborom mladih—**to** je načelo organizacije! I tu se smješta to preklapanje, baš u glazbi! Upravo je izvedba klasične glazbene skladbe **duša** organizacije kao cjeline.

Napravimo, dakle tako—dosta se, mislim, danas govorilo o tome što organizacija mora biti. Na ovaj način ona će funkcionirati. Ključna svrha ovdje u Njemačkoj bjelodano je uspostaviti nekoliko organizacija mladih uz ove dvije skupine koje sad imamo. Pa kako to izvesti? Uspijevate to izvesti primjerom i učinkom kojeg postojeće skupine imaju. Dobivate nove regrute, pa zatim radite, po prilici kako to biva u biologiji, stanice se dijele!

Tako treba raditi. Jer u Njemačkoj imate osjećaj toga, **plus** ono što Njemačka nema baš sada u sebi, a to je **Njemačka nema vjerodostojan izgled nastavka svog postojanja**. U sadašnjoj Merkelinoj vladi, koja je u biti u ćorsokaku i prema sadašnjim pravilima unutar sinteze Maastrichtskih ugovora, unutar sklopa eura **Njemačka nema izgleda svog budućeg postojanja**. Dan kad euro krepa bit će dan radosti. Ne ćete ga ubiti u cjelosti, uporabiti ćete ga kao valutu obračuna kao što su Schmidt i Giscard namjeravali gledati EMU. Potrebna je valuta za obračune poravnavanja računa europskih država pa ćete nešto kao euro uzeti i reći: "U redu, napraviti ćemo od njega EMU" i šutnuti ga gore na tu funkciju. No zatim morate imati suverene valute između odijeljenih država. Naime bez ostvarivanja dugoročnih kredita, koje može samo država stvarati—ne može se to raditi kroz središnji bankovni sustav—Europa nema šanse, Njemačka nema šanse. **Nikakve!**

Tkogod vjeruje u drugo nije samo u krivu, nego blago rečeno umno stanje mu je "samoubojstveno"—jer to je jedina prilika koju ovaj dio svijeta ima. Morate preći na Američki sustav državnih kredita, što je ustavna specifičnost sustava SADA. Suprotno Europskom sustavu, koji je u nekim trenucima, kao u 19. stoljeću i pod utjecajem sustava Bretton Woodsa, neki dijelovi Europe, kao u slučaju de Gaullea i njegovih reformi teškog franka, ili u slučaju Adenauerom i slično, sve do 1965. postojalo je usmjerenje obavljanja poslova unutar Američkog sustava kao što je MMF tada bio

LaRouche i njegov Pokret mladih umiješali su se u srpnju 2004. U Demokratsku konvenciju u Bostonu, prikazano na ovoj slici, i time korijenito izmijenili smjer demokratske izborne kampanje kao i usmjerenje same stranke.

Natpis na plakatu:

Vi isključujete nas?

....Mi uključujemo vas.

[LaRoucheev Pokret mladih]

shvaćan. To je otišlo u vjetar. Sada tako imate potpuno nerazumnu [iracionalnu] ideju ekonomije [gospodarstva], koja sad prevladava, pa stoga Njemačka nema izgleda.

Međutim kriza ovakva kakva jest i potrebe Europe ovakve kakve jesu, pa svjetske prilike u istoj boji, nalazimo se na ivici gdje je ovo, što pokušavamo učiniti, **jedini postojeći odgovor**, na jedan inače apsolutno neriješiv problem. Prema tome, samo svjesnim razumijevanjem dugoročne suradnje suverenih država nacija, koja isijava iz Sjedinjenih Država, mi to nastojimo ponovno oživjeti što je moguće prije—u dolazećim tjednima ili mjesecima—te zatim pridobiti europske i druge države uključene u ideju **globalnog** za poravnavanje računa europskih država sustava **savršeno suverenih država nacija**, koje će urinirati na globalizaciju—jednoglasno. Ako netko kaže "globalizacija", vi kažete, "trebam urinirati". On kaže: "Gdje"? "Na tebe"!

Tako morate tomu pristupiti. Morate imati globalno usmjereno poslanje za društvo. Kako ćemo ustrojiti odnose između naroda oko gospodarske reforme? To je način kako to uraditi. Pa izgled, kojeg predstavljate i čiji ste primjer, pokoljenje koje će voditi društvo tijekom nadolazećih 50 godina pred vama, morate postati oruđe takve politike. Niste to još postali, ali **morate** to postati. Vaše pokoljenje mora to postati. Model o kojem smo upravo raspravljali, koristeći Klasične pjesme u tradiciji Bacha kao osnovicu ustroja organizacijske jedinice unutar pokreta i rabeći

to kao strukturu školstva te rabeći tako određenu školsku strukturu kao kalup političkog rasporeda i strateškog rasporeda, to je to! To mora biti vaša strategija.

Naime ništa još nije dovršeno. Kao što znam iz vlastitog iskustva, potreba za novim idejama ne može nikad presušiti, čak i novim revolucionarnim idejama. Ne postoji čvrsti, nepromjenjivi sklop pretpostavki o prirodi, o svemiru, o bilo čemu. Uvijek morate praviti revolucije, svako pokoljenje, ako je pravo, ostvaruje mnoge revolucije, revolucionarna otkrića—po mogućnosti ne nazadnog soja.

Svojestvo, prirodno svojestvo društva, spoznajnog društva je ta privrženost **školskom** pristupu organizacije ustanova društva i organizacije političkog procesa. **Razmišljati prvo**, naučiti kako razmišljati—**pjevati**. Naučiti, slijediti Bacha. Shvatiti što je Furtwängler prikazao idejom izvođenja skladbe između nota—što time dosižete ili želite doseći, kao što znate. Vidjeli ste dosta takvoga pa znate. Dosižete do nečega **između** onog što se čini kao izravno napisane note. I pronađete **tajnu** toga. I kad to **saviadate** znate da je **nakana** skladatelja bila baš to! Ono što otkrijete između nota bila je izvorna nakana, jer skladba nije povezana u sastavnu cjelinu kao ideja bez te nakane. Ako samo pokušate pjevati note prema [naznačenim] notama koje ste naučili nikad ne ćete proizvesti glazbu! Proizvodite nešto što ugodno zvuči, kao rimska imitacija grčkog Klasičnog kiparstva. Možete uvijek prepoznati rimsku patvorinu, kad pokušavaju kopirati Klasičnu

'Školski' program LaRoucheevog Pokreta mladih osigurao je da se Klasična znanstvena metoda održi na životu, pa time u biti i besmrtnost LaRouchea. Ovdje članovi LYM-a iz Oaklanda u Kaliforniji rade na Gaussovom konformnom preslikavanju.

grčku skulpturu. To isto se dogodi u glazbi. Profesionalni glazbenici mogu kojiput izvesti rimsku imitaciju Klasične grčke izvedbe ideja.

Takva je priroda toga. Trebate stoga ujedinijuću koncepciju ovog što sam upravo rekao. Mnogo toga već znate. Ali sastaviti ih, to je važno. To su pravila po kojima se morate vladati ako želite uspjeti u Europi. Shvatite—svi koji vam kažu da postoji stalni, nepromjenjivi europski način koji je bolji, ili koji će preživjeti, svi su ludi. Nema europskog načina, bez Sjedinjenih Država i promjene koju moraju napraviti sada nema šanse za europsku civilizaciju kao cjelinu—**nikakve!** Nastat će Mračni vijek širom planeta. Mora ići na [navedeni] način. Nema nikakve druge mogućnosti, nikakvog "razumnog" alternativnog odabira. I svaka zamisao da takav odabir postoji funkcionalno gledajući potpuna je ludost, kad vidimo prilike u kojima se svijet nalazi danas. Za samo nekoliko tjedana postat će sve razvidnije svakome da je istina što sam rekao, to jest **nema** nikakve šanse, ovaj sustav propada. No imate i simptom budućnosti koji se javlja u automobilskoj industriji i ponovnog okupljanja Demokratske stranke oko toga što su nedavno objavili u govoru Nancy Pelosi na Harvardu. No to nisu bili autori—nisu oni bili začetnici. **Mi** smo bili začetnici! A Nancy Pelosi je bila zadnja ključna osoba koja je trebala pristati pridružiti se toj politici. Pa prema tome budući da je ona nominalni demokratski vođa u Domu zastupnika odabrali su je da održi govor koji će objaviti te mjere kao politiku [Demokrata]. 19. i 20. sljedećeg mjeseca [sjećanj 2006.] održat će se dvodnevna konferencija u Washingtonu Demokratske stranke okupljene oko tijela Doma

zastupnika, koja će odrediti politiku stranke u sljedećoj godini. Temeljna politika vodit će se oko ponovne industrijalizacije, oko gospodarstva. A možete na sve strane čuti sada, zbog Billa Forda, rukovoditelja Ford Motor tvrtke i njegove izjave, radi se o vozilima koja će rabiti goriva na osnovu vodika kao zamjena postojećim vrstama cestovnih vozila. Svrha toga je i njegovo shvaćanje da će se preći na usmjerenje industrije alatnih strojeva u industriji, a to znači kvalificirane ljude, od kojih su neki nazočili ovdje s vama iz Sjedinjenih Država, iz UAW [sindikata radnika automobilske industrije]. A u Njemačkoj te iste sindikate, naći ćete kvalificirane radnike alatnih strojeva, jer ih auto industrija treba, treba ih i zrakoplovna industrija. Iste takve radnike naći ćete u Njemačkoj, tradicionalno u tvrtkama u porodičnom vlasništvu, zvanim *Mittelstand*. Ne u svim takvim tvrtkama, jer neke su samo to. No predstavnik *Mittelstanda* koji je ključ programa gdje su znanost i tehnologija odnosno inovacije pogonska sila programa. Na njih se oslanjamo u izgradnji svemirskih letilica, zrakoplova i drugih usmjerenja u zadnje vrijeme.

Takvo bi bilo usmjerenje. No to nije krajnji doseg. Zamisao da će se automobilska industrija preusmjeriti—američka auto industrija—i voditi svijet u razvoju sustava vozila na hidrogenska goriva, i potpuno novu vrstu automobila—a to je [tek] želja jer još nigdje ne postoji u proizvodnji—to je sustav znanosti kao pogonske sile. Prava pogonska sila iznad toga je obnova vodosustava—znate tu je sustav brana i slično i sve to treba održavati, razvijati inače doalazi do propuštanja i

provala. A od vremena Karla Velikog koji je započeo taj program ... odlika Europe—barem Njemačke i niz Dunav—odlika je sustav povezanih rječnih puteva i kanala za kopneni prijevoz tereta vodom, što je u biti jeftin način prijevoza, to jest za terete velike zapremnine koji je težak ali niske vrijednosti po kilogramu ili toni. A kopneni vodosustav je veoma dragocijeni dio njemačke infrastrukture za prijenos robe unutar struktura proizvodnje.

Druga pogonska sila je, naravno, težište na drugu vrstu, veoma brzi razvoj tehnologije koji zahtijeva najbržu isporuku, tako da imate ljude koji ne moraju gubiti sat ili dva svaki dan idući na posao i s posla kući, trebamo ponovno obnoviti obiteljski dom, mjesto gdje ljudi uzimaju obroke i skupljaju se, radije nego samo spavaju zajedno (kajiput čak ni to).

Imamo, dakle usmjerenje, tipično europskoj kulturi, to jest koncepcija gospodarstva na osnovi alatnih strojeva—težište na osnovnoj gospodarskoj strukturi i razvoju infrastrukture. 50% svakog zdravog gospodarstva ulaže se u infrastrukturu za razliku od svega drugog. Potpuno privatno gospodarstvo je stvar bezumlja, stvar mletačke more. 50% gospodarstva mora biti u javnom sektoru. Dio tog može se privatizirati u vidu javnih tvrtki, koje imaju dioničare ali su pod regulacijom države, lokalnih ili županijskih vlasti. Ali 50% svakog modernog gospodarstva, zdravog, nalazi se **izvan** privatnog sektora kao takvog, u vidu razvoja i održavanja osnovne gospodarske infrastrukture. Stoga, ono što Nancy Pelosi nije izravno rekla, ni drugi, jest—težište na infrastrukturi dolazi od demokratskog vođe u Senatu, Harryja Reeda. A Harry Reed čvrsto stoji uz uporabu javnih kredita za izgradnju osnovnog gospodarskog infrastrukturnog razvoja. Tim putem trebamo ići. Tu su dobri izgledi, morat ćemo preobraziti Europu, morat ćemo preobraziti svijet. U biti je to europska zamisao, ali Sjedinjene Države su mjesto gdje stoji vršak koplja udarne snage zamisli. Moramo postaviti dršku na koplje. To ne znači da morate dobiti drškom u stražnji dio... ali—

Želim vam mnogo zabave!

Završne primjedbe Predsjednice europske grane Schillerovog Instituta

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Prije nego završimo i ljude iznesu, željela bih uputiti završne riječi. Mislim da je naš zadatak ispred nas veoma dobro naznačen. Pokret mladih mora se udeseterostručiti—prespori ste! [smijeh u slušateljstvu]. I mislim da su naše šanse preokrenuti ovaj povijesni

trenutak u pobjedu stvarne i na dohvat ruke. Hoći reći, ovdje u Njemačkoj morat ćemo, bjelodano, povesti raspravu, o onom što je Merkelica izbacila u svom prijedlogu Konjunkturnog Programa od EU25 milijardi. Vlada koalicije započet će sa sastancima o tome sredinom siječnja. To je manje od tjedan dana od konferencije Demokratske stranke u Sjedinjenim Državama 19. i 20., gdje će, iz svega što dosad znamo, ideje kongresnice Pelosi biti pojačane i o njima će opće članstvo stranke raspravljati.

Mislim da je način kako možemo gledati na naš rad ovdje u Njemačkoj a naročito u Berlinu tako da osiguramo svoju ulogu katalizatora onog što će se održati četiri dana kasnije u Sjedinjenim Državama i raspravu koalicije oko 15. siječnja. Jer, ako promislite o onom što je Lyn rekao da specifično rješenje mora doći iz Sjedinjenih Država a u posebnoj suradnji s Njemačkom, pa mislim da za to postoji vrlo jasan povijesni razlog, jer prije svega s puno ponosa mogu reći da je von Steuben naučio američku vojsku ratovanju, u Valley Forgeu i drugim mjestima, a i njemačko financiranje Unije u većem dijelu pomoglo je Lincolnu u pobjedi protiv Konfederacije. A baš su 'latinski farmeri' igrali veoma važnu ulogu u ukidanju ropstva u Sjedinjenim Državama. Upravo je suradnja Bismarcka i američkih suradnika u raznim vremenskim fazama omogućila industrijsku revoluciju Njemačke, primjenivši zaštitne carine Lista, Careyja i drugo. Ako pak gledate na povijest Sjedinjenih Država i posebno Njemačke, a mnogo bi se toga moglo učiniti istražujući ta zbivanja, pa ćemo objaviti i mnogo više o tome, jer to je zaista temeljna podloga zajedničke povijesti obiju zemalja, pa je, mislim, apsolutno važno da oživimo to u vidu aktivne suradnje i tako izvučemo svijet iz sadašnje krize.

Mislim isto da unakrsno potpomaganje Sjedinjenih Država i Njemačke unutar ovog pothvata možemo pojačati. A mi možemo zbilja poboljšati svoj rad tako da si postavimo cilj koji ne smije biti niži od pobjede. Ljudi moraju imati ogromnu dozu nepopustljive odlučnosti, jer nismo ovdje da izvedemo lijepu predstavu ili pokažemo moralnu kvalitetu da smo se borili na pravoj strani. Mi smo ovdje da ovo razdoblje odlučno odredimo prema dobru! Oligarhizam mora nestati! Mislim i da je sasvim jasno da smo uhvatili tigra za rep, glede okončanja oligarhizma u Njemačkoj, a to nam je kao što znate bilo na dohvat ruke zadnjiput pri nastanku Humboldtovih reformi školskog sustava. Naime, da je Humboldt uspio takvu vrstu univerzalnog školovanja uvesti u opću školsku politiku, oligarhizam iščezava! Pa znate, kad bi većina svih ljudi imala pristupa ovakvim vrstama koncepcija, čiju repliku Pokret mladih sad oživljava, onda bi

oligarhizam jednostavno nestao. Mislim zato da moramo nastaviti diskusije koje smo vodili zadnja dva dana. Mislim da nismo riješili sve probleme, ali počeli smo ponovno rasprave na način Radničkih odbora [LaRoucheva politička organizacija, 'Labour Committee, *op. prev.*]. Mislim da je naš veliki problem iz prošlih razdoblja bio što više niste mogli stanovite teme iznijeti na stol. Postojale su stanovite tabu teme, koje niste smjeli dotaknuti, pa kad ste spomenulu ono o zubaru, pa mislim postoje tone takvih "zubarskih problema" oko nas [ovo se odnosi na analogiju koju su članovi Pokreta mladih iznijeli u vidi kad ne želimo da zubar dotakne upaljeni zub]. Pa mislim, radije nego da odmah izvadimo sve zube imajući spreman drugi komplet zubi ili nešto slično, trebamo raspravu držati i dalje otvorenu. Imamo telefonske konferencije, druge oblike komuniciranja, pa mislim da je važno zadržati jakost rasprave ideja o znanosti i umjetnosti i ne dopustiti korovu da ponovno izbije! To je veoma, veoma važno. Ja ću raditi na tome da neprekidno držimo takve rasprave o svim problemima koje treba ispravljati.

Dopustite mi da završim jednom mišlju, a to je kad je Lyn mnogo puta rekao da civilizacija ne će izići iz ovog problema sadašnje egzistencijalističke krize ako se većina ljudi ne vrati Klasičnom razmišljanju,

Klasičnoj umjetnosti, puna sam nade—spomenula sam to Alexanderu [član Pokreta mladih] neki dan da sam puna optimizma da možemo Njemačku vratiti na pravi put, Naime zašto zemlja koja je dala neke od najvećih umova univerzalne povijesti, od Nikole Kuzanskog, do Keplera, do Leibniza, Kästnera, Riemanna, Gaussa, Cantora, glazbe od Bacha do Brahmsa (i nešto malo Huga Wolfa, no to nije partijska linija—dobro, spremna sam raspravljati o tome!), ili u literaturi od Lessinga, Mendelssohna, Schillera čak i ljudi kao Mörickea, koji možda nisu revolucionari u političkom svjetonazoru, no koji su razvili mogućnosti jezika—. Postoji toliko stečenog bogatstva, toliko sposobnosti koje su izmišljene u Njemačkoj, zar ne? Pa zašto ne bismo bili sposobni oživjeti tu tradiciju i učiniti Njemačku još jednom biserom u ogrlici suverenih država nacija?

Mišljenja sam, ako imate tu ljubav za Njemačku **zbog** svega što je njemačka tradicija u kulturi i znanosti dala, pa mislim, imamo **sve** prilike i sve mogućnosti ostvariti istinsku Renesansu u ovoj zemlji uz političku pobjedu s novim svjetskim gospodarskim poretom.

Zbog svega toga mislim da će godina 2006. biti Godina LaRoucheevog Pokreta mladih u Njemačkoj i svijetu. [pljesak].